ATILIM

Yıl 4, Sayı 7 (43)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

1 Temmuz 1977

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

Gerici-faşist partilere hükümet verilemez. Demokratik özgürlüklerden yana bir hükümet için bütün ulusal, demokratik güçler eylem birliğine!

Nasıl bir hükümet?

TKP, illegal olmasına karşın, seçimlere sıkı bir eylemle katıldı. Bu kampanyayı, en başta işçi sınıfının ve geniş halk yığınlarının ertelenemez en canlı istemlerini somut bir programla yürüttü. Türkiye Komünist Partisinin izlediği politikanın, uyguladığı taktiğin doğruluğunu seçimlerin sonuçları gösterdi. Partinin bu politikası, seçim programı yığınları etkileyici, uyarıcı olmuştur. Böylece TKP'nin yığınlar arasında etkinliğil, saygınlığı daha da artmıştır.

TKP'nin seçim platformunda başta gelen sorun gerici-faşist karması ortak hükümeti erkten düşürmek, ileri demokratik bir düzene yol açacak, parti programında gösterilen yakın amaç yolunda, belli ölçülerde bir basamak olabilecek bir hükümeti işbaşına getirmek sorunudur. Seçimlerde başta gelen, zorba, gerici-faşist karması hükümeti, partilerini yenilgiye uğratmaktı. Gerici, faşist karması ortaklık dağıldı. Ortaklardan kimisi eridi. DP çöktü. AP, kimi ortaklarını yuttu. İşbirlikçi burjuvazi, MİT ve CIA faşist partiyi, vurucu bir güç olarak, güçlendirdiler. Bu iki parti, erki yeniden ellerine almak, hükümet kurmak çabasından, plânından vazgeçmiş değillerdir. Bunların kanlı saldırıları, hükümetleri düştükten sonra da sürüyor.

Böylesi bir durumda, halkın istediği bir hükümeti kurabilmek ve Demirelleri, Türkeşleri geri getirmemek için yalnız Meclis içi savaşım, oy kombinezonları yeterli olamaz. Meclis dışındaki ilerici güçler ayakta olmalıdır. CHP, bunu hesaba katmazsa, kısır döngüye düşer, yıpranır gider.

İşçi sınıfı büyük burjuvazinin, işbirlikçilerin kanlı plânlarını bozmak, AP ve faşist ortaklarının bir daha geri gelmemelerini sağlamak için grevlerdedir. Tekellere, işbirlikçi MESS'e karşı Maden-İş'in yürüttüğü grev böylesi politik bir nitelik taşıyor. Bundan ötürü kamuoyu, halk, işçisi, esnafı, aydını, hepsi grevcilerin eylemsel yardımına koşuyor.

Halk, Anayurdu emperyalistlerin, NATO'ların, işbirlikçilerin, yerli-yabancı tekellerin elinden kurtaracak, faşist tırmanışı, işsizlik ve pahalılığı önliyecek, demokratik özgürlüklerden yana bir hükümet istiyor. İşsizliğe, açlığa, pahalılığa karşı durabilecek bir hükümet istiyor.

Bildiri

Seçimler sonrası genel durum

Hükûmetin, anti-demokratik, faşist baskı ve saldırılarla yürüttüğü bir seçim kampanyasından sonra genel seçimler yapıldı. Seçim sonuçları şu gerçeği gösteriyor: Hükûmetin, CİA'nın, faşist ve Maocu çetelerin bütün saldırı ve provokasyonlarına karşın emekçi halkımızın seçimlere aktif ve yığınsal olarak katıldığı, önemli ölçüde TKP'nin önerdiği yönde oy kullandığı, ilerici güçlerin oyları bölmediği görüldü. İlerici, anti-faşist, demokratik hakların genişletilmesinden yana güçler de başarılar elde etti. Bu başarılar yalnız kazanılan oy sayısında ve oranında belirmiyor. İşçi sınıfının politik ve sendikal birliğinin güçlenmesinde, TKP'nin işçi ve emekçi yığınları arasında örgütsel politik etkenliğinin artmasında, sınıf sendikacılığının kuvvetlenmesinde, legal sosyalist akımdaki dar ve sekter görüşlerin yıkılmasında, sarı sendikacılığın daha geniş ölçüde demaske edilmesinde de beliriyor. Anti-faşist, anti-emperyalist, demokratik akımlara bağlı yığınlarda ortak düşmana karşı hareket yönünde eylem birliğinin oluşma süreci de gelişti.

Çözüm bekleyen bunalımlar durmadan derinleşiyor. Enflâsyon, işsizlik, pahalılık boyutları sürekli olarak artıyor. Bunun sonucu olarak emperyalizmin dayattığı devalüasyon sorunu ortada duruyor. Bundan başka emperyalizme olan «borçları» ödemek zorunluğu kapıya dayanmıştır. Halkımızın emperyalizme ödeyeceği borcu yoktur. Emperyalizm borç olarak verdiğini dayattığı sömürü ve talanlarla emekçi halkımızın sırtından kat kat çıkarmıştır.

TKP, emperyalizmle bağlanan bütün kölelik anlaşmalarının yırtılmasından, sömürü ilişkilerinin koparılmasından, silâhlanma yarışına son verilmesinden yanadır. Sosyalist ülkelerle, bütün komşularımızla içten ilişkiler kurulmasından da yanadır. Bütün ülkelerle eşit koşullarla ve ulusal çıkarlarımıza uygun ekonomik ilişkiler kurulmalıdır.

Hükümet sorunu

Kurulacak hükümeti bu gibi güncel ve çözümü zor çetin sorunlar bekliyor. CHP hangi yoldan, hangi biçimde olursa olsun, hükümet kurduğunda yalnız anti-faşist değil, açık ve kesin anti-emperyalist, demokratik bir programla çıkmazsa bu sorunların üstesinden gelme olanağını bulamaz. Bunun için de CHP yöneticilerinin Meclis aritmetiği ile yetinmemeleri, Meclis dışında da bütün demokratik, anti-emperyalist, anti-faşist, devrimci güçlerle, akımlarla, yığın örgütleri ile diyaloglar, bağlaşıklıklar kurmaları gerekir. Bu konuda CHP yöneticilerine ağır ve tarihsel bir sorumluluk düşüyor.

Seçim sonuçları şu gerçeği de ortaya koydu: İşbirlikçi, faşist güçler gerilemelerine karşın, çökmemişlerdir. Belli olanakları ellerinde tutuyorlar. Hükümetlerini sürdürme olanakları da vardır.

Bugün başta gelen tehlike budur.

Gericilerin baskı ile, hileyle aldıkları oylar büyük ölçüde işbirlikçi burjuvazinin en önemli örgütü AP'de toplandı. Onun vurucu gücü faşist MHP güçlendi. Bunların hükümeti sürerse, seçimleri izliyen günlerde de görüldüğü gibi, faşist yöntemler, saldırılar daha da yoğunlaşacak, kan gövdeyi götürecektir. Enflâsyon, pahalılık, işsizlik daha da bindirecektir. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin dayattığı devalüasyonun, borçların, dış ticaret açıklarının, sömürü ve talanın daha da ağırlaşan yükü emekçi halkın omuzlarına binecektir. Bundan ötürü, Demirel-faşist Türkeş hükümetinin kurulmasını önlemek ulusal bir ödevdir.

TKP bu tehlikeyi önlemek için bütün anti-emperyalist, demokratik, anti-faşist güçleri bir savaş plâtformunda eylem birliğine çağırıyor. Bu savaşımın yalnız parlamentoda yürütülmesini değil, yığınların harekete geçirilmesi ile de yürütülmesini öneriyor.

Seçim sonrası aşamada parti örgütlerimize, komünistlere de yeni yeni ödevler düşüyor: Demirel ortaklığının devamını önlemek için yığın savaşını, en başta işçi sınıfının direnişini örgütlemek. Bu arada partiyi güçlendirmek. İşçi sınıfının birliğini daha da kuvvetlendirmek. Bütün ulusal, demokratik, anti-emperyalist ve anti-faşist güçlerin eylem birliğini pekiştirmek. Genel seçimlerde elde edilen kazanımları savunmak ve geliştirmek.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

10 Haziran 1977

Seçimler ve sonrası

Hükümet sorunu

Seçim sonuçları Demirel ortaklığının hükümeti tekrar elde etmesi tehlikesini ortadan kaldırmış değildir. Bu olasılık gerçekleştiğinde terörün daha da yoğunlaşacağı, faşist yöntemlerin daha da sıklaşacağı bir gerçektir. Türkeş'in MHP'si 16 kişilik bir gurupla Meclise girmiştir. Bu ona, Demirel gurubunun da desteğiyle saldırısını daha da yoğunlaştırmak olanağını yaratacaktır. Bundan ötürü seçim sonrası aşamada bütün ilerici, devrimci, yurtsever güçlerin başta gelen ödevi, Demirel ortaklığının sürdürülmesini engellemektir. Bu ortaklık sürdürüldüğü zaman yalnız faşist terör değil, sömürü ve talan da onunla birlikte yoğunlaşacaktır. Emperyalizme yeni yeni, daha geniş ödünler verilecektir.

Buna karşın Meclise en kalabalık gurupla giren CHP tek başına hükümet kuracak kadar saylav çıkaramamıştır. Azınlık hükümeti kurma durumuyla karşı karşıyadır. Ya da sağcı bir partiyle koalisyon yapacaktır. Böyle bir koalisyon CHP'nin verdiği sözleri gerçekleştirmesini önemli ölçüde zorlaştıracaktır.

Fakat her ne olursa olsun sorunu yalnız Meclis aritmetiğine bağlamamak ve Meclis duvarları arasına hapsetmemek gerekir. Demokratik özgürlüklerine kavuşmak için savaşımı göze alan bir işçi sınıfı ve emekçi yığını vardır. Halkın demokratik istemlerini yansıtan bir programla kurulacak bir hükümet Meclis içi ve Meclis dışı güçlerin desteğiyle başarılı olabilir. Kurulacak hükümetin başarılı olabilmesi için uygulayacağı programın başta gelen niteliği anti-emperyalist, anti-faşist ve demokratik olmalıdır. CHP yöneticilerinden bir kesiminin emperyalizmle, NATO'yla bağlarını sürdürmek amacında olduklarını geçmişteki tutumlarıyle biliyoruz. Bu durum, seçimlerden sonra verilen demeçlere de yansıyor. CHP yöneticileri, emperyalizme bağlılık koşullarında demokratik bir programı hiçbir zaman uygulayamayacaklardır.

Emperyalizmle kölelik bağlarını kesebilen, NATO'dan çıkmayı başarabilen, silâhlanma yarışına son veren, barışçı bir dış politikayı, devletleştirmelerle halkçı bir ekonomiyi ve halkın demokratik haklarını genişletmeyi öngören bir programı uygulamaya koyan bir hükümet faşizmi yenebilir ve başarı gösterebilir. Halk böyle bir hükümet istiyor.

Seçimlerin gösterdikleri

5 Haziran'da yapılan genel seçimler Türkiye'nin dengesiz gelişmesini de yansıttı. Demokratik dönüşümlerin yapılmaması, özellikle demokratik bir toprak reformunun uygulanmaması sonucunda AP, MSP, MHP yöneticileri derebeyi kalıntıları koşullarından yararlandılar. Köylünün bir bölüğünün oylarını çelmek olanağını buldular. Burada, bu partilerin hükümette olması ve onları NATO'nun, Amerikan emperyalizminin desteklemesi önemli rol oynadı.

Bu partilerin yöneticileri, yerli-yabancı ortaklıkların, uluslararası tekellerin, holdinglerin, büyük toprak sahiplerinin para yardımını sağladılar. Aday olabilmeyi büyük para bağışlarına bağladılar. Bundan başka, Demirel hükümetinin 27 ayı bulan varlığı süresinde yürüttüğü kanlı terör ve faşist saldırılar seçim kampanyasında daha da yoğunlaştı. İşçi sınıfını, emekçi halkı yıldırmak ve seçim sandıklarından uzak tutmak istediler. Seçim sonuçları, Demirel ve ortaklarının bu politikalarında tam bir başarıya ulaşmadıklarını gösterdi.

İşçi sınıfının, TKP'nin, sınıf sendikacılığının hızlı bir gelişme gösterdiği, işçi hareketinin güçlü olduğu endüstri merkezlerinde Demirel hükümetini oluşturan politikacıların adayları gerilediler. Daha demokratik sloganlarla seçim kampanyasını yürüten ve burjuva muhalefetini yansıtan CHP adayları önemli başarılar elde ettiler. Seçimin anti-demokratik, faşist saldırı koşullarında yapıldığı gözönünde tutulacak olursa, başarının önemi daha da büyüyor.

TKP, anti-demokratik, faşist önlem ve yasaların, yasakların varlığı nedeniyle seçim kampanyasına gizlilik koşullarında katıldı. Demirel ortaklığının sürdürdüğü anti-komünizmi demaske etmek, sömürücülerin, talancıların anti-komünizmin bayraktarı olduğu gerçeğini göstermek ve Demirel ortaklığını devirmek, göreceli demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek için savaştı, yığınları da bu amaçla geniş ölçüde seçim kampanyasına katılmaya çağırdı. Seçimlerin sonuçları, yani anti-komünizmin, emperyalizmin, işbirlikçilerin çıkarlarını savunan politik gurupların gerilemesi TKP'nin doğru bir taktikle seçim kampanyasına katıldığını gösterdi.

Parlamentoculuk ve sekterlik

Kapitalist toplum düzeninde seçimler ne kadar «demokratik» olursa olsun bugüne kadar, burjuvazinin egemenliğine, sermayenin sömürüsünü devam ettirmesine yaramıştır. Parlamenter yöntemler ne kadar «demokratik» olursa olsun, burjuvazinin değişik eğilim ve partileri arasında yüzeysel ve sözde demokratik bir çekişme, hattâ boğuşma süregitse de, bu boğuşma «söz özgürlüğü», «değişik programların çatışması» biçiminde geçse de bütün bunlar, hiçbir zaman işçi sınıfının, emekçi halkın sömürüden ve sermayenin baskısından kurtulmasını öngören demokratik amaçları gündemden indirmez. Hele seçimler yoluyle kapitalizmden sosyalizme geçmek gibi bir gelişme zamanımıza kadar görülmemiştir.

TKP, hiçbir zaman parlamentarizmi tek çıkar yol ve tek savaş yolu olarak kabul etmedi. Bununla birlikte, parlamenter savaş yoluyle yığınları eğitmek, bazı hedeflere ulaşmak olanaklarını da yadsımamıştır.

Bir partinin veya akımın gücü yalnızca seçimlerde aldığı oy sayısıyle ölçülmez. Ama seçimlerde alınan oy da bir güç, bir varlık göstergesidir. Bu bakımdan 5 Haziran genel seçimleri bir anlam taşır. Bu seçimlerde Demirel ortaklığını devirmek Türkiye'nin demokratik yolda gelişmesinin, faşist saldırıların kesilmesinin başlangıç noktası olabilirdi. Bundan ötürü, hattâ sınıfsal bile olsa, kısa vadeli çıkarların bir zaman için bir yana bırakılması ve memleketin demokratik gelişmesinin gözönünde tutulması gerekirdi. Seçimlere katılma olanağını elde eden TİP yöneticileri sınıfsal çıkarın geniş plânda ele alınmasını başaramadılar, kongrelerinde aldıkları CHP ile işbirliği kararına rağmen, AP ile CHP'ni eşit savaş hedefi haline getirdiler. Burjuvazi arasındaki gelişmelere ise hiç önem vermediler. Sınıf sendikalarına, DİSK'e düşmanca saldırılarını da sürdürdüler. Sol'un, demokratik güçlerin oylarını bölecek bir tutum içine girdiler. İşçi sınıfı ve onun doğrultusunu benimseyen emekçi halk, ilerici güçler, bu sekter tutumu onaylamadı. TİP yöneticilerinin bundan ders çıkarmaları, gelecek için yararlı olabilir. TİP üyesi işçilerin, emekçilerin, sosyalistlerin genel eğilimi de bu yöndedir.

Cunta geçemez!

Seçimler, faşist cunta girişimlerinin, söylentilerinin gölgesi altında geçti. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, seçimlere iki gün kala yaptığı radyo konuşmasında, bu girişimlere karşı, tüm ulusal, demokratik güçleri ve özellikle yurtsever subay ve erleri uyardı. Örneğin, Kara Kuvvetleri Komutanı Ersun'un faşist MHP ile bağlarını gösterdi. Faşist cunta tehlikesini açığa vurdu.

TKP'nin bu öngörüsü, hemen bir gün sonra doğrulandı. Ordu içinde hazırlanan ve başını Ersun ve Türkeşçi bir grubun çektiği faşist cunta girişimi boy verdi. Amerikan basınında bu olayla ilgili ayrıntılı haberler çıkmasına karşın, Demirel hükümeti, Genel Kurmay Baş-

(Devamı 5 sayfada)

«Yeni ödevler, yeni güçler»

Sınıf savaşları sertleşiyor, gelişiyor. Faşist tırmanışa karşı işçi sınıfının savaşımı ülke çapında genişliyor. 1 Mayıs çıkışı, ülkenin dört bucağında, köydekentte yankılar doğurdu. Seçim kampanyası sert, kanlı çatışmalarla geçti. Türkiye proletaryasının en diri, savaşkan kesimi, 40 bin endüstri işçisi zor koşullar altında greve girdi. Yerli-yabancı tekellere, holdinglere karşı bu çetin savaşımla halkımızın dayanışması güçlü boyutlar aldı.

Bu savaşların tümünde Türkiye Komünist Partisi aktiftir, örgütleyicidir. Bu eylemler, işçi sınıfının birliğini, işçi-köylü bağlaşıklığını, ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini sağlamaya yöneliktir. TKP propaganda ve ajitasyonuyla, savaşları örgütlemesiyle zincirleme yığın eylemlerinin motoru oluyor. TKP'nin işçi sınıfı, emekçi halk yığınları arasında soygınlığı, politik-ideolojik etkinliği böyle artıyor. Bu yüzden, l'Humanite gazetesinde yazıldığı gibi «Türkiye Komünist Partisi'ne konan yasağın kalkması ulusal bir sorun olmuştur.»

Her geçen gün işçi sınıfı, emekçi yığınlar arasından yeni, diri güçler eylem alanlarına giriyor. Bunlar politik yaşama gözlerini kurşun sesleriyle açıyor. Grevlerde, direnişlerde, yığın eylemlerinde ilk gördükleri, duydukları, kavradıkları, güven bağladıkları şey, Komünist Partisi, onun sesi, belgileri oluyor. Böylece kendisini komünist sayan, TKP'ni arayan, parti saflarına katılmak, bu saflarda dövüşmek isteyen geniş ve aktif bir sempatizan yığını oluşuyor.

Komünist Partisi, boyutları gittikçe genişliyen işçi hareketini, omurgasını işçi sınıfının oluşturduğu anti-faşist, anti-emperyalist yığın hareketini daha iyi kucaklayabilmek, yönlendirebilmek için, kendisi güçlenmek, yeni kadrolar yetiştirmek zorunluğunu duyuyor. Bu amaçla başvuracağı başlıca kaynak işçi sınıfıdır. Onun savaşkan, özverili, sağlam, ileri elemanlarıdır. Bu kaynak bugün bir şahdamar gibi atıyor. Lenin'in deyimiyle, bu durumda her gecikme komünist hareketin düşmanlarına yarar. «Çünkü, yeni oluşan bu akarsular sabırsızlık içinde kendilerine yol, yatak aramaktadır.» Komünist bir kanal bulamazlarsa, komünist olmayandan akarlar. Bu suya set çekersek, partiyi arayan sempatizanları biz örgütlemezsek, onları işçi sınıfına ters, partiye düşman akımlar örgütler.

Olanakları iyi değerlendirmek, daha büyük bir atılganlıkla, hızla, daha geniş ölçüde bu yeni savaşçıları partiye almak, onları yığın savaşlarında eğitmek gerek. Lenin der ki: «Sınıf savaşlarında elde edilen reel kazanımlar, ancak pro-

(Devamı 7. sayfada)

LENİN KÖŞESİ

Parti programı, yakın ve uzak amaç

V. I. Lenin, devrimci bir partinin programını belirli bir aşama için partinin uzak ve yakın amacını tanımlayan ve buna ulaşma araç ve yollarını gösteren başlıca bilimsel belge olarak belirtir. Ve der ki: *«Program, partinin ulaşmaya çalıştığı ve uğrunda savaştığı her şeyin kısa, açık ve tam ifadesidir.» (Tüm yapıtlar, c. 7, s. 166.)*

Lenin, yakın ve uzak amacın birbirine sımsıkı bağlı olduğunu, demokratik dönüşümlerden sonra sosyalist dönüşümlerin yapılacağını söyler: *«Proletarya, otokrasinin direnişini zorla ezmek ve burjuvazinin ardıcılsızlığını körletmek için, köylü yığınlarını yanına alıp demokratik devrimi sonuna kadar götürmelidir. Proletarya, burjuvazinin direnişini zorla kırmak ve köylülükle küçük burjuvazinin durağansızlığını körletmek için, halkın yarı-proletarya yığınlarını yanına alıp sosyalist devrimi gerçekleştirmelidir.» (C. 11, s. 90.)*

Lenin, yakın ve uzak amaç arasında bir ayrım yapılması gerektiğini de belirtir: *«Marksizm, maksimum programla minimum program arasında açık bir ayrım yapılmasını gerektirir. Maksimum program, toplumun sosyalist devrim yoluyla yenilenmesi demektir. Bu, kapitalist toplum ilişkileri ortadan kaldırılarak gerçekleştirilir. Minimum program, kapitalist toplumda olanaklı dönüşümleri gerçekleştirmektir.» (C. 13, s. 397.)*

Lenin, Bolşevik Partisi'nin sosyalist devrimi geciktirdiğini söyleyenlere şu yanıtı verir: *«... karar, geçici devrim hükümetine minimum programın gerçekleştirilmesi görevini yüklerken, dolayısıyle maksimum programın hemen uygulanması, sosyalist devrimin gerçekleştirilmesi için egemenliğin ele geçirilmesi yolundaki tutarsız, yarı anarşistçe düşünceyi etkisiz hale getirmektedir ... Sosyalist devrimi geciktirdiğimiz yolundaki anarşist suçlamalara karşı şunu söylüyoruz: Geciktirmiyoruz. Olanaklı biricik araçtan faydalanarak biricik güvenli yoldan, demokratik cumhuriyet yolundan yürüyerek sosyalist devrime doğru ilk adımı atıyoruz. Sosyalizme, politik demokrasiyi bir kenara itip, başka bir yoldan varmak isteyen, kaçınılmaz olarak hem ekonomik, hem de politik bakımdan tutarsız ve gerici sonuçlara varır. Eğer bir gün, şu veya bu işçi bizden maksimum programımızı neden uygulamadığımızı sorarsa, kendisine demokrasiye bağlanmış olan halk yığınlarının sosyalizme hazır olmadıklarını, sınıf çelişkilerinin az gelişmiş olduğunu, proleterlerin örgütlenmesinin yetersiz olduğunu göstererek cevap vereceğiz.» (C. 11, s. 16.)*

Marksizm-Leninizm ilkelerini kendine kılavuz edinen Türkiye Komünist Partisi programında yakın ve uzak amacı şöyle belirtmektedir: *«TKP'nin yakın amacı ileri demokratik bir düzene geçmektir. Bu aşamada ulusal, demokratik, anti-emperyalist, anti-feodal dönüşümler gerçekleştirilecektir. TKP'nin uzak amacı Türkiye'de sosyalizmi kurmaktır.»*

Ardıcıl uyanıklık

Seçimler sonunda faşist tehlike ortadan kalkmamıştır. İlerici güçlere, en başta işçi sınıfına karşı kanlı saldırılar durmuş değildir. MİT, CIA, her soydan provokatörler yine legal «komünist partisi» kurdurma girişimlerine geçiyor. Sınıf savaşları kıran kırana gidiyor.

Olaylar, gelişmeler şu gerçeği doğruluyor: Ülkede işçi sınıfı, emekçi yığınlar arasında TKP'ne saygınlık gittikçe artmaktadır. «TKP'ye özgürlük» ulusal bir belgi oluyor. Türkiye Komünist Partisi savaş ateşleri içinden özgürlüğe doğru yürüyor. TKP sıralarına katılmak isteyen sempatizanların sayısı 10 binleri buluyor. TKP'nin legale çıkma sorunu gündemde duruyor. Fakat bunun zamanını, geçiş biçimlerini, yöntemlerini saptamak ülkenin somut koşullarına, güçler oranına bağlı olan taktik bir sorundur.

Bugün örgütsel alanda başta gelen görev, her gün sınıf savaşında sınav veren aktif sempatizan kadroyu partiye kazanmaktır. Bunu yaparken, Leninci parti çalışması normlarından şaşmamak, disiplini boşlamamak gerekiyor. Konspirasyon ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalmak, legal ve illegal yöntemleri uyumlu bir biçimde, ustalıkla bağdaştırmak, can alıcı bir önem kazanmıştır. Ne tavus kuşu gibi açılıp saçılmak, ne de deve kuşu gibi başını kuma sokmak. «Gizlilik, başını kuma sokmak değil, savaşabilmek biçimidir. Disiplin bizim anamız, babamız, utkumuzun anahtarıdır.»

Sınıf savaşında elde edilen demokratik kazanımları savunmak ve daha da genişletmek sorunu, komünist partisinin yığınsallaşmasıyla, granit birliğinin güçlendirilmesiyle sıkı sıkıya bağlıdır. Partinin örgütsel bakımdan güçlenmesi, parti sıralarına yeni yeni savaşçıların kazanılması, bunların sınıf savaşlarında eğitilmesi, çelik parti disiplini dışında düşünülemez. Kadroları korumak, legalizme düşmemek, uyanık savaşmak gözardı edilemiyecek ödevlerdir.

«TKP'miz ilerliyor»

5 Haziran seçim kampanyasına damgasını vuran olgulardan biri «TKP'nin üzerindeki yasağın kaldırılması» yandaşlarıyla, karşıtlarının çatışmasıydı. Anti-komünizm özellikle bu çatışmada alabildiğince körüklendi. Demirel ve Türkeş ortaklığı halkın karşısına «Türkiye'de Komünist Partisi açık çalışamaz» diyerek çıktı. Bu sav, bir yandan en kaba iftiralarla kanıtlanmak istenirken, öte yandan da, «jeopolitik durum», «Sovyet tehdidi» gibi emperyalist markalı gerekçeler ile desteklendi. Anti-komünizm de, anti-sovyetizm de TKP düşmanlığı noktasında odaklandı. Bütün sapık akımlar da bu emperyalist, gerici-faşist koronun yanında yerlerini aldılar.

İşbirlikçi egemen güçler, TKP'nin saygınlığını kırabilmek için her yola başvurdular. Bunlardan biri, seçimlere birkaç gün kala ortaya çıkarılan uydurma TÜSDEK provokasyonuydu. Terörizme, anarşizme kesinlikle karşı olan TKP, basın tekellerince Maocu-Troçkist provokatörlerle aynı kefeye konuyor; eli dinamitli teröristler topluluğu olarak tanıtılmak isteniyordu. Bu provokasyon, umulan sonuca ulaşmadı. Tam tersine, TÜSDEK denilen uydurma örgüt adına yayınlanan bildiri, MIT'in, CIA'nin, hükûmetin kanlı cinayetlerine, provokasyonlarına kanıt sağlayan kesin bir belge oldu.

Halkımız bu oyunlara gelmedi. Seçimlerde anti-komünizme, anti-sovyetizme bir darbe daha **indirdi**.

Yasak zincirleri çatlıyor. Baskı ve zulüm TKP'nin legale çıkmasına artık uzun süre engel olamayacaktır. O nedenle, egemen güçler bir yandan yasak zincirlerini perçinlemek, baskı ve zulmü yoğunlaştırmaktan vazgeçmiyor. Bir yandan da yeni gelişmelere ayak uydurmaya, yeni yöntemler uygulamaya koyuluyor. Bunların başında MIT'in sahte «komünist» partileri kurdurmaya hazırlanmasıdır. TKP «R»cilerin, «Katkı»nın zavallıca girişimini, değişik polis düzenlemeleri izliyor. Bu çabalar sonuç vermeyecektir.

Açık bir gerçek var: Seçimler öteki özelliklerinin yanı sıra, TKP'nin özgürlüğü sorununda bir referandum niteliğine büründü. TKP'nin legale çıkması yığınların kesin istemi olarak belirdi. Işte seçim kazanımlarının başında bu gerçek geliyor. TKP MK'nin seçim sonrası yayınlanan bildirisinde belirtildiği gibi bu kazanımı savunmak ve geliştirmek gerekiyor.

Grev ve dayanışma

40 bin maden-metalurji işçisinin grevi ülke ölçüsünde eşi görülmemiş bir dayanışmaya yol açtı. MESS patronlarının tüm çabalarına karşın halk grevi coşkuyla karşıladı. Maden-İş Sendikasının metal işkolundaki patronlara karşı yürüttüğü grev kendi sınırlı sendikal kabuğunda kalmadı. Giderek tüm işçi sınıfının, tüm halkın emperyalist tekellere, işbirlikçi burjuvaziye, faşist tırmanmaya karşı yığınsal direnişine dönüştü. Seçimlerden hükûmet kuruluşuna kadar oluşan ara dönemde, maden-metalurji işçilerinin grevi seçim kazanımlarını koruma savaşımına zorlu bir güç oldu. İşçi sınıfının tüm savaşı boyunca yalnız kendi çıkarlarını değil, tüm ulusal çıkarları koruduğu bir kez daha görüldü.

Her yığınsal eylemde olduğu gibi, bu büyük grevde de işçi sınıfının birliği çetin bir sınavdan geçerek çelikleşiyor. Maden-İş'i çökertme çabaları öteki işkollarındaki sendikaları da eyleme geçirdi. Tekstil, lâstik işçileri, DISK'e bağlı, Türk-İş üyesi ve bağımsız sendikalarda örgütlenmiş işçiler tekelci burjuvazinin bu saldırısına karşı duruyor. İşçi sınıfının bu dayanışmasında yurt dışındaki işçilerimiz de onurlu yerlerini aldılar. Ulusal düzeydeki dayanışma çok geçmeden enternasyonal dayanışma boyutlarına yükseliyor.

Grevci işçiler mahalle bakkalından, teknik elemanlara, öğretmenlere, ev sahiplerinden kadın ve gençlik kuruluşlarına kadar tüm orta katmanlara, ulusal, demokratik güçlere destek çağrısında bulundular. Bu çağrı azımsanmıyacak yanıtlar alıyor. İşçi sınıfının orta katmanlar arasındaki öncü rolü, etkinliği bir kez daha görülüyor.

Çukurova'da, Söke'de, Ödemiş'te tarım işçilerinin açtıkları yardım kampanyaları, grevin etkinliğini arttırmakla kalmadı, aynı zamanda grevci işçilerle köylü yığınları arasındaki bağlaşıklığın da gerçek adımlarından biri oldu. İşçi sınıfının savaş biçim ve yöntemleri, bilinçli tarım işçilerinin kanalıyla köylere giriyor.

Savaşımın ulusal ölçü alması boş yere değildir. İşçi sınıfının direnişini kırmak için grevlere yol açan MESS patronları aynı zamanda ekonomiyi yıkıma sürüklüyor. Bu nedenle onların yarattığı bu durum ulusal bir sorun oluyor. MESS'in başını tutan en kodaman, tekelci patronların işletmelerini devletleştirme zorunluğu, TKP programının öngördüğü bu zorunluluk bir kez daha kanıtlanıyor.

TKP, endüstrinin canevi olan, kendi yaşamsal hakları ve tüm ulusun çıkarları için greve kalkan metal işçilerinin yanı başında yer alıyor, onları savaşların içinde örgütlüyor. Her türlü sapık akımın, Maocunun, Troçkistin baltalama girişimlerine karşı grev alanlarında savaşıyor. Sallantılı bağlaşıkları tutarlı çizgiye getirmeye çalışıyor.

Toplumun öncü gücü

İşçi sınıfı toplumun öncü gücüdür. Bu gerçek, kendini ülkemizde de gerek sınıf savaşının yumuşak, ama karmaşık durumlarında olsun, gerekse en çetin zor anlarında olsun gösteriyor. İşçi sınıfımız her türlü koşullarda tüm emekçi halk yığınlarının çıkarlarını, ulusal çıkarlarımızı ardıcıllıkla savunuyor. Onun bu devrimci kararlılığı, savaşta gösterdiği disiplin gittikçe daha büyük bir güçle emekçileri bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyalizm savaşına çekiyor. Onun 1 Mayıs'lardan, seçim savaşından güçlenerek, pekişerek çıkan birliği ilerici, yurtsever güçlerin birliğinin temeli oluyor.

İşçi sınıfımız, emperyalizmin, onun yerli ortakları Demirellerin, Türkeşlerin, Maocu karşı devrimcilerin 1 Mayıs'da düzenledikleri kırımdan yılmadı, gerilemedi. O gün için gerilemek, yılmak tam da işbirlikçi burjuvazinin istediği gibi, Demirel ve Türkeş'in istediği gibi, seçimlerde ilerici yurtsever güçlerin yenilgisi olurdu. TKP, işçi sınıfının devrimci kararlığını, uyanıklığını bağrında taşıyan partimiz, bu yönde yaptığı belirleme ile ilerici, yurtsever güçleri seçimlerde elele vermeye çağırdı. 1 Mayıs komiteleri seçim komitelerine dönüştürüldü. Seçim komitelerinde tüm işçiler; DISK'e, Türk-İş'e bağlı sendikalar, bağımsız sendikalar, ilerici demokratik örgütler işçi sınıfının bağımsız politikası çevresinde birleştiler. Emekçi halk yığınları oylarını gerici ve faşist partileri geriletmek için kullandı. Seçimlerden sadece gerici, faşist partiler değil, sarı sendikacılar da büyük bir yenilgiyle çıktılar.

Türkiye işçi sınıfının onuru yiğit maden işçileri ise, seçimlere Türkiye tarihinde eşi görülmemiş bir grevle katıldı. Onbinlerce maden işçisinin, onların sınıf sendikası Maden-İş'in, tekelci, işbirlikçi patronların örgütü MESS'e karşı yürüttüğü savaş, gerçekte tüm emekçi halkımızla, emperyalizm ve işbirlikçileri arasında süren savaşın özüdür. MESS'in amacı grup sözleşmeleriyle faşist tırmanışda hızla yükselmektir: Grup sözleşmeleri DGM'leri yasalaştırma girişimlerinin bir devamıdır. Maden işçilerinin «DGM'ni ezdik sıra MESS'de» belgisi bunun en somut ifadesidir. Yine, bu nedenle, Maden işçilerinin MESS'e karşı, işbirlikçi sermayecilere karşı yürüttüğü greve geniş emekçi yığınlar destek oluyor, dayanışma gösteriyorlar. Bu dayanışma, emekçi halkımızdaki bilinçlenmenin göstergesidir. Emekçi halk yığınları bu bilince, işçi sınıfının yiğit öncülerinin bilincine kendi politik deneyleri ile varıyorlar.

Yıkım ve çözüm

Seçimlerde yenilgiye uğrayan Demirel ve ortakları gittiler. Fakat, geride tam bir ekonomik çöküntü bırakarak gittiler. Gerici-faşist karması hükümetin son aylarında birçok ülke T. C. Merkez Bankasının çeklerini ödemez oldu. Faizleri her geçen yıl hızla yükselen kısa ve uzun vadeli dış borçlar 12,5 milyar dolara yükseldi. Dövizler tükendi. Bu nedenle de krediler kesildi. Zaten plansız, gerçek kaynaklara dayanmayan ve Demirel ortakları arasında temel atma yarışından kaynaklanan yatırımlar durdu. Temeli atılan fabrikalar öylece kaldı. Bunların maliyeti en az iki, üç kat arttı. Bitirilenler ise, kapasitesinin altında çalışıyor. Açık işsiz sayısı 3,5 milyona vardı. 7 milyona yakın gizli işsiz barındıran köylerden kentlere daha hızlı ve artan bir oranda akın başladı.

Gerici-faşist karması hükümet hemen 2,5 yıl boyunca tam bir enflâsyon politikası güttü. Enflâsyon hızı gittikçe artan bir oranda yükseldi. Emperyalizmin güdümünde bilerek yürütülen bu enflâsyon politikası sonucunda Türk lirasının değeri 9 kez düşürüldü. Bütün bunlar, pahalılığı ülke tarihinde görülmemiş bir düzeye çıkardı. Halkın deyimiyle hayat ateşten gömlek oldu. Üstelik, İşbirlikçi burjuvazinin, büyük toprak ağa ve beylerinin çıkarına güdülen bu politikanın acı meyvaları emekçi halkımızı bekliyor. Yeni devalüasyon ve zamlar kapıda.

Bu yıkımın altından ülke nasıl kalkacak, çıkış yolu nerede? Hangi güç, ülkeyi gerçek bir kalkınma yoluna sokabilir? Bugün bu soruların yanıtlarını emekçi halk yığınları miting alanlarında, grevlerde belgileriyle veriyorlar. Herşeyden önce, işçi sınıfımız, emekçi halk yığınları ülkenin emperyalizme, NATO'lara bağımlılık yolundan, kapitalist yoldan, yani bugüne kadar denenen ve bugünkü sonuçları veren yoldan gelişemiyeceğini görmüştür. Emekçi halk yığınları, büyük yerli ve yabancı şirketlerin devletleştirilmesinden, demokratik toprak reformuna dek uzanan köklü değişimler istiyor. Ülkeyi emperyalizmin sömürü ve talan alanına sokan ikili anlaşmaların yırtılmasını, harpçi askeri bloklardan çıkılarak bağımsız bir politika izlenmesini istiyorlar. Bunları yapabilecek güç ise tüm ilerici, yurtsever güçlerin birliğidir; işçi sınıfının öncülüğünde kurulacak ilerici, demokratik bir hükümettir.

Yazarlar ve Barış

7—10 Haziran günlerinde, Sofya'da, Helsinki Konferansına katılan ülkeler yazarlarının forumu yapıldı. «Yazarlar ve barış: Helsinki ruhu ve kültür ustalarının görevleri» belgisi altında yapılan foruma Türkiye'den yazarlar da katıldı. Bunlar halkımızın barış istemlerini bu forumda dünya kamuoyuna duyurdular.

Günümüzün buyruğu yeryüzünde kalıcı bir barış sağlamaktır. Bu güncel sorunun çözümünde yazarların yeri, rolü ve katkısı nedir? Forumda bu sorunlar ele alındı ve tartışıldı. Yapılan bütün konuşmalarda, bu insancıl sorunun çözüme bağlanması için yazarların ellerindeki en güçlü silâh olan kalemleriyle katkıda bulunabilecekleri vurgulandı. Kalıcı bir barış için savaşın emperyalizme ve gericiliğe karşı savaştan ayrılmadığı belirtildi.

Halklar arasında dostluğu güçlendirmek, halkların kültür hazinelerini zenginleştirmek yazarların başta gelen görevlerinden biridir. Ama savaş tehlikesini ortadan kaldırmadan, barışı güvence altına almadan böylesi bir görevin yerine getirilmesi güçleşiyor. Dolayısıyla, kültür ustalarının barış davasına hizmet etme görevi bugünkü koşullarda öncelik kazanıyor. Kaldı ki, barış politikasını hümanizmden ayırmak olanak dışıdır.

Sofya forumunda yayınlanan mesajda, ayrı felsefe, estetik ve politik görüşleri savunan yazarların ortak bir sorunda birleştikleri vurgulanıyor ve söyle deniyor: «Sofya forumuna katılan biz yazarlar insanlığın geleceğinden endişeliyiz. Ama aynı zamanda savaşsız bir dünyanın kurulabileceğine inancımız sonsuzdur. Edebiyatın bir yaratıcılık olarak Helsinki kararları ışığında, insanlığın geleceğine, halklar arasında dostluğun güçlenmesine, barışın sağlanmasına katkıda bulunabileceği kanısındayız. Her ilerici, demokratın olduğu gibi, kültür ustalarının da görevi, yeryüzünde kalıcı bir barış için savaşmaktır. Bugün bundan kutsal bir görev yoktur.»

Cunta geçemez

(2. sayfadan devam)

kanlığı komployu örtbas etti. «Erken öten» Ersun'u açığa almakla yetindi.

Cuntacıların karanlık amaçlarına ulaşamamalarında ülke ölçüsündeki güçler oranı ve ordudaki yurtsever subay ve erlerin varlığı kuşkusuz önemli rol oynadı. Bunun yanısıra, egemen güçlerin, militarist kliğin içindeki sürtüşmeler bir cunta girişimini engelledi.

Demirellerin, Sancarların faşist komployu örtbas etmeleri, uygun ortam bulunca aynı yola başvuracaklarının kanıtıdır. Demirel sözkonusu devirme hazırlıklarını bildiğini, «seçimlere üç gün kala talihsiz gelişmeler olabilir» diyerek ağzından kaçırmıştır. Demirel cuntacıları korumakta, onlara yaslanarak egemenlik sürmeyi tasarlamaktadır.

Bu durumda, ordudaki yurtsever subay ve erlere büyük görevler düşüyor. TKP, işçi sınıfını, tüm yurtseverleri faşist cunta tehlikesine karşı uyanık ve hazırlıklı olmaya çağırıyor. Cunta düzencilerini yeniden hükümete getirmemek, özgürlüklerden yana bir hükümetin devlet aygıtını faşistlerden temizleme girişimlerine halkımız destek olacaktır. Parlâmento içi ve parlâmento dışı savaşım birliği faşist cunta girişimine geçit vermeyecektir.

Dimitrof 95 yaşında

Bulgaristan işçi sınıfının yiğit evlâdı, uluslararası komünist hareketin unutulmaz önderlerinden, Leipzig davası kahramanı ölümsüz anti-faşist savaşçı Georgi Dimitrof 95 yaşında.

Dimitrof, sadece Bulgaristan işçi sınıfının, emekçilerinin sosyalizm savaşının Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin izinde utkuya varmasına değer biçilmez katkıda bulunmakla kalmamış, aynı zamanda uluslararası komünist hareketin önünde duran sorunların çözümünde Leninci yolları göstermiştir. G. Dimitrof, bütün dünya halklarına faşizmin kanlı yüzünü göstermiş, komünist dürüstlüğün, yiğitliğin sembolü olmuştur. Uzun yıllar onunla yanyana çalışan Üstüngel yoldaş, «Dev» adlı kitabında onunla yaptığı konuşmayı şöyle anlatıyor: «G. Dimitrof yoldaş bizi büsbütün sarmıştı. Bunun nedeni apaçıktı: Faşizme karşı komünistlerin savaş ustalığını en karakteristik çizgileriyle veriyordu. Önemli bir başka olay vardı. G. Dimitrof yoldaşın Leipzig meydan savaşı dünya çapında büyük oluşmaların yaklaştığına sinyaldi. Yeryüzünde komünist hareket, bütün komünist partileri bir dönüm yerine gelmişti.»

Üstüngel yoldaş, G. Dimitrof'un Türkiye sorunlarına karşı derin ilgisini ve TKP ile ilgili değerli önerilerini kitabında ayrıntılarıyla işliyor. Dimitrof yoldaş, Türkiye işçi sınıfının, özellikle gençliğin üzerinde derin etkiler bırakmıştır. Bu etki, bugün de faşist tırmanışa karşı verilen savaşımda sürüyor.

Dimitrof yoldaş, bugün de bütün komünistlere faşizme karşı savaşta önderlik ediyor. Onun gösterdiği Leninci yoldan yürüyen komünistler faşizmi yeryüzünden siliyorlar, faşizmin dayanağı emperyalizmi hergeçen gün daha büyük bir güçle geriletiyorlar. Sosyalist ülkeler komünist toplum kuruculuğunda yürüyorlar. Onun, her komünist için bir denek taşı saydığı Lenin'in ülkesi Sovyetler Birliği komünizmin temellerini atıyor. Bulgaristan Halk Cumhuriyeti gelişmiş sosyalist toplum kuruculuğunda yeni yeni başarılar elde ediyor. Bulgaristan halkı, onların öncüsü BKP Dimitrof'un 95. doğum yıldönümünü bu başarılarla kutluyor.

Konferans'ın ışığında köylü sorunu

TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş, partimizin Konferansında okuduğu raporda: «Köylünün toprak, özgürlük, insanca yaşama savaşımı, işçi sınıfının, ilerici güçlerin NATO'ya, bugünkü halk düşmanı hükümete, Işbirlikçi burjuvaziye ve partilerine karşı olan savaşlarıyla çitişiyor» dedi.

TKP, kurulduğu günden beri köy emekçilerinin, fakir ve orta köylünün toprak ve özgürlük savaşımına büyük bir önem veregelmiştir. TKP, işçi hareketiyle köylü hareketi arasında sağlam bir bağ kurmadan, bu iki ana güç arasında bağlaşıklığı pekiştirmeden, işçi-köylü bağlaşıklığı söz olmaktan, «kâğıt üzerinden çıkıp somut savaş alanına girmeden» kalıcı başarı elde edilemeyeceği gerçeğini vurgulayagelmiştir. TKP Konferansında oybirliğiyle onaylanan yeni Programımız bu ana soruna da çözüm yolları getirmiştir. Program, ileri demokrasi aşamasında geniş köylü yığınları yararına, yani sayıları birkaç bini aşmıyan büyük toprak ağasıyla, çiftlik beyinin dışında kalan köylü yararına demokratik bir toprak ve tarım reformunun yapılmasını öngörmektedir. Program, böyle bir toprak reformunun amaçlarını, bunun nasıl ve hangi güçler tarafından gerçekleştirileceğini de somut olarak göstermiştir.

Konferansın köy ve köylü sorunları, köylü hareketleri konuları üzerinde aldığı kararlar işte bu açıdan tarihsel bir önem taşıyor. Bilen yoldaşın belirttiği gibi, görevimiz: devrimci sınıf savaşı ilke ve ülkülerini köye yaymaktır; köylüyü örgütlemektir; köyde örgütlenmektir.

Partimiz tüm komünistlerin önüne bu görevleri koyarken köydeki somut gelişmelerden, ortam ve olanaklardan hareket etmektedir. İstanbuldaki görkemli 1 Mayıs gösterilerine Ege bölgesinden, Kocaeli'nden binlerce köylünün, ellerinde işçi-köylü bağlaşıklığının simgesi olan orak-çekiçle katılması, böylesi somut bir gelişmedir. Gizlilik koşullarında da olsa bugün köyde örgütlenme ortamı vardır. Hemen hemen her köyde köy proleterleri, tarım işçileri, köyde çalışan öğretmenler, köye gidip gelen taşıt işçileri, ebeler vardır. Kentte okuyup köye dönen ilerici gençlerimiz vardır. Gurbete, Avrupaya gidip gelen, oralarda dünyayı gören, işçilerin savaşlarına katılanlar vardır. Toprak ağasına, jandarmanın zulmüne karşı savaşta, toprak işgallerinde zengin deneylere sahip topraksız ve az topraklı milyonlar vardır. «Bu topraklardan ancak ölümüz çıkar» diyerek jandarmanın süngüsüne göğüs geren nice köylü kadınlarımız vardır.

TKP köyde bu güçlere dayanıyor. Bu güçler köyde TKP kadrolarını oluşturuyor, oluşturacaktır.

Yaşasın enternasyonalist dayanışma!

Faşist Şili cuntasının kanlı işkence gemisi «La Esmeralda»nın Antalya limanına demir atmasına karşı halkımızın, yurtsever gençliğin direnişi Şili yurtseverleriyle dayanışmanın bir sembolü oldu. İşkence gemisinin İstanbul'a gitmesi önlendi.

«Demokratik gelişmeler eşiğinde»

5 Haziran seçimleriyle ilgili olarak Türkiye'ye gelen yabancı gazeteciler arasında Fransız Komünist Partisi merkez organı «L'Humanite»nin özel muhabiri de bulunuyordu. Ülkemizdeki sosyal ve politik durumu yakından inceleyen muhabir, gazetesinin 3,4 ve 7 Haziran günkü sayılarında gerçekleri dile getiren röportajlar yayınladı. Bunlarda Türkiye'deki ağır ekonomik durum, işsizlik, yabancı ülkelere işçi gönderme zorunluğu, süregelen faşist terör gibi sorunlar ele alınıyor. İşbirlikçi burjuvazinin «hür dünya»nın parçası, demokratik bir ülke diye ilân ettiği Türkiye'de, komünist partisinin 1922 yılından beri yasa dışı sayıldığı, faşist 141 ve 142. maddeler gereğince ağır cezalar verildiği belirtiliyor.

Türkiye'nin demokratik gelişimler eşiğinde bulunduğunu, gerici faşist çevrelerin yüzlerce kurbana malolan baskı ve terörünün halk yığınlarının bu uğurdaki savaşına engel olamadığını belirten Fransız gazetecisi: «Sağc çevrelerin düzenledikleri 1 Mayıs kırımında 34 kişi öldürüldüğü ve yüzlercesi yaralandığı halde, beklenen sonuç sağlanamadı. Bu provokasyon kamuoyunda memleketin faşistleştirilmesi tehlikesini önleme azmini kamçıladı ve ilerici güçlere karşı güveni pekiştirdi» diye yazmaktadır.

Sağcı partilerin seçimlere anti-komünist belgilerle girdiklerini, özellikle faşist MHP'ne dayanan Demirel'in bütün gericileri «sol tehlike»ye karşı birleşmeye çağırdığını yazan Fransız gazetecisi, işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK'nun işçilerden CHP'ni desteklemelerini istediğini belirtmekte ve: «CHP'nin desteklenmesi, Ecevit'in anti-faşist tutumundan, TKP'ne yasallaşma hakkını tanımasından, demokratik ve sendikal özgürlüklerden yana olmasından ileri geliyor» demekte ve şunları eklemektedir: «İşçi sınıfının hızla bilinçlenmesi, 55 yıldır yasaklanan Komünist Partisinin yasallaşması konusunun ulusal bir sorun haline gelmesini sağlamıştır.»

Gazeteci, seçim sonuçlarının açıklanmasından sonra gazetesine gönderdiği üçüncü röportajda, CHP'nin başarısında katkısı olan ilerici ve devrimci güçlerin tutumunu **incelemekte ve** TKP'nin, Konya Konferansı kararları ışığında, **demokratik değişimler yolunu açmak amacıyla CHP'ne verilecek oyların bölünmemesi yönünde eylem yürüttüğünü vurgula**maktadır.

Terör sürüyor

31 Mart 1975'te çatıştırılan MC ortaklığı Türkiye Cumhuriyeti tarihine en kanlı hükümetlerden biri olarak geçiyor. Azılı gerici ve açık faşist partileri antikomünizm ve halk düşmanlığı bayrağı altında toplayan bu koalisyonu daha kurulduğu gün TKP terör ve enflâsyon hükümeti olarak niteledi ve onun devrilmesi için savaşa atıldı. TKP'nin ön sıralarında yürüdüğü bu savaş, milyonların savaşı oldu ve gücünü 5 Haziranda ortaya koydu.

Seçimlere, baskı ve terörün, faşist tehlikenin daha da arttığı bir ortamda gidildi. Demirel'in «seçimlere üç gün kala talihsiz gelişmeler olabilir.» sözlerinin ardında, cunta hazırlıklarının yattığı ortaya çıktı. Seçim öncesi ve seçim sırasında MHP ve AP'nin komandoları, yurdun dört bir yanında kanlı saldırılarını daha da yoğunlaştırdı.

5 Haziran seçimleri, halkın MC ortaklığına karşı kinini, ilerici, demokratik bir hükümet isteğini, bu uğurdaki savaş kararlılığını ortaya koydu. Gericiliğe güçlü bir yumruk indirdi. Ama baskı ve terörü, faşist tehlikeyi ortadan kaldırmadı. İşbirlikçi burjuvazi politik bir yenilgi almakla birlikte, ekonomik ve politik egemenliğini koruyor. Devlet aygıtındaki faşist zorbalar, gericiler yerli yerinde duruyor. Faşist yuvaları dağıtılmış değildir. Bütün bunlar halka, işçi sınıfına, ilerici gençliğe, demokratik kuruluşlara, ulusal azınlıklara, Kürt halkına karşı terör, ayırım ve özümseme politikasının yoğun bir şekilde uygulanmasını sağlıyor. Bu saldırıların sivri ucu, grevleri sürdüren devrimci sendikalara, TÜM-DER, TÖB-DER, IGD, İKD gibi ilerici örgütlere ve üyelerine karşı yöneltilmiştir. Polis karakollarında işkenceler sürüyor.

Bütün bu gerçekler, herşeyden önce seçimde dile getirilen ulusal çıkarlardan yana, anti-demokratik uygulamalara son verecek, faşist yuvalarını dağıtacak, yurtseverlerin katillerinden hesap soracak bir hükümetin işbaşına getirilmesi için, anti-faşist direnişin sürdürülmesi, yığın eylemlerinin yoğunlaştırılması gereğini doğuruyor. TKP, yığınların çıkışlarıyle, örgütlü, disiplinli girişimlerle bu amaca ulaşılabileceğine inanmaktadır.

Brüksel forumu

13–14 Haziran 1977 günleri arasında Avrupa kapitalist ülkeleri Komünist Partileri'nin toplantısı yapıldı. Belçika'nın başkenti Brüksel'de yapılan toplantıya Türkiye Komünist Partisi'nden bir delegasyon da katıldı. Komünistlerin bu forumunda, Avrupa kapitalist ülkeleri işçi sınıfının, emekçilerin bunalıma, tekellerin sömürü ve baskısına karşı, daha iyi yaşam ve çalışma koşulları için yürüttüğü savaşımı güçlendirme sorunları üzerinde duruldu.

Brüksel toplantısından sonra yayınlanan ortak bildiride, bugün Batı Avrupa ülkelerinde 16 milyon emekçinin işsiz olduğu belirtiliyor. Bildiride, işsizliğe, tekellerin sömürü ve baskı politikasına karşı, işçi sınıfının öncülüğünde tüm anti-tekelci, anti-emperyalist ve ilerici güçlerin eylem birliğini sağlama yönünde bazı somut kararlar alındığı açıklanıyor. Avrupa kapitalist ülkeleri komünist partilerinin Brüksel toplantısında ayrıca, kardeş partiler arasında ikili ve çok taraflı karşılaşmaların ileride de sürdürülmesi kararlaştırılmıştır.

(Toplantıda TKP delegasyonu adına okunan rapor, «Yeni Çağ» dergisinin Haziran sayısında yayınlanmıştır.)

N. Hikmet Paris'te anıldı

Büyük komünist ozan N. Hikmet'in doğumunun 75. yılı nedeniyle FKP Paris'te bir tören düzenledi. Bu törene Fransız ilericileri de büyük bir ilgi gösterdi. Daha önce yapılması gereken tören, Fransız Komünist Partisinin seçim çalışmaları nedeniyle ertelenmişti. Fransız Komünist Partisinin komünist ozan için düzenlediği tören Türkiye'li işçiler tarafından büyük bir coşkunlukla karşılandı. Törende TKP MK'nin FKP MK'ne gönderdiği mesaj okundu. Fransa'da çalışan Türkiye'li işçilerin alkışlarla karşıladığı TKP Merkez Komitesi mesajında FKP'ne teşekkür edilmekte, komünist ozanın savaş dolu yaşamı, TKP'ne, enternasyonalizme olan bağlılığı gururla belirtilmektedir.

İşçi sınıfı, gerici egemen çevrelerin partilerini bir daha iktidarda görmek istemiyor. İşçiden yana, yani demokrasiden, özgürlükten yana, anti-emperyalist bir hükûmet istiyor.

«Yeni ödevler, yeni güçler»

(3. sayfadan devam)

letarya örgütlendiği ölçüde güvence altına alınır, kalıcı olur.»

Savaşlarda kendini gösteren aktif kadroyu partiye çekmek, fabrikalarda, işyerlerinde, bürolarda, okullarda, köyde-kentte, her yerde örgütlenmek, yeni yeni parti örgütleri kurmak günün ertelenmez sorunudur.

«Neues Deutschland»a demeç (özet)

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi organı «Neues Deutschland» gazetesinin sorularını yanıtladı. Gazetenin seçimler öncesinde Türkiye'de politik durumun karakteristik çizgileriyle ilgili sorusunu yanıtlayan Bilen yoldaş Türkiye'deki ekonomik, politik, sosyal ve moral bunalımlar üzerinde duruyor ve bu süre içinde işçi sınıfının savaşımının da hızla yükseldiğini, sınıf sendikacılığının güçlendiğini, TKP'nin yeni atılımlarla geliştiğini, Konferansını yaptığını belirtikten sonra seçimlerde karşılıklı yer alan en önemli politik güçleri saptıyor.

TKP'nin seçimlerde nasıl bir programla ortaya çıktığı sorusunu ise Bilen yoldaş şöyle yanıtlıyor: «TKP illegal durumda olduğundan, seçimlere resmen katılamıyor. Fakat aktif olarak seçim kampanyasının içindedir. Başlıca amacı bugünkü gerici, işbirlikçi ortaklığı devirmek, demokratik haklardan yana bir hükümeti işbaşına getirmektir. Bunun için de TKP, oyların bölünmesine, seçimlerin boykot edilmesine karşıdır.

TKP'nin seçim plâtformundaki başlıca istemler şunlardır: Ulusal bağımsızlığın güçlendirilmesi, emperyalistlerle bağlanan aşağılayıcı anlaşmaların bozulması, topraklarımızdaki Amerikan, NATO üslerinin kaldırılması, barışçı, tarafsız bir dış politikanın uygulanması, bütün komşularımızla, başta Sovyetler Birliği'yle içten dostluk ilişkilerinin kurulması, yabancı sermayenin, dış ticaretin devletleştirilmesi, faşist yosaların, TKP'ne konan yasağın kaldırılması, grev ve sendikalaşma haklarına konan kısıtlamaların kaldırılması, lokavtın yasaklanması, demokratik bir toprak reformunun uygulanması, orta tabakaların, esnaf ve zanaatçıların korunması, Kürt halkına özgürlük ve eşitlik haklarının tanınması, faşist cinayetleri düzenliyenlerin cezalandırılması, devlet organlarının faşist ve gericilerden temizlenmesi.

TKP, bu amaçlara ulaşabilmek için bütün demokratik, anti-faşist, anti-emperyalist, yurtsever parti ve akımlar arasında eylem birliğini öneriyor, bunun için savaşıyor.»

Militanlara!

Ey partili arkadaş, yiğit militan yoldaş,
Gün, savaşım günüdür, durma engelleri aş!

Kavga sesleri sardı yurdun dört bir yanını,
Faşistler akıtıyor işçilerin kanını.

Hergün yeni bir fidan, yeşermeden yaprağı
Yaralı bir kuş gibi kucaklıyor toprağı.

Su bizim, toprak bizim, çark bizim, başak bizim,
Bir ölür bin doğarız, gelecek kuşak bizim!

Yeni bir dünya için atıldık bu savaşa,
Yiğit halk çocukları gelecek birgün başa.

Yılgınlık yok, korkmak yok, tuzaklara düşmek yok!
Halkla arayı açıp uzaklara düşmek yok!

Teori rehberimiz, parti silâhımızdır.
Lenince savaş yolu ana şiarımızdır.

Yıkılacak kalesi kahpe emperyalizmin,
Dikilecek burcuna bayrağı sosyalizmin!

Koşun imecesine atılımın, utkunun,
Düşleri gerçek kılan bu güzelim tutkunun!

Partimiz ilerliyor, safları sıklaştırın,
Karanlığı ak edin, ırağı yaklaştırın!

İşçi, köylü, genç aydın; birleş «öncü kol»unda,
Sosyalizme açılan demokrasi yolunda!

Arkadaşlar, kardaşlar, militanlar, koldaşlar!
Yürüyün omuzdaşlar, kenetlenin yoldaşlar! . . .

Özgür Tekin

PARTİ YAŞAMI

Ortak Bildiri
(özet)

26 Mayıs 1977 günü Türkiye Komünist Partisi (TKP) ve Alman Komünist Partisi (DKP) temsilcileri arasında, Düsseldorf'-ta dostça bir karşılaşma yapıldı. Karşılaşmaya TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş ve DKP Genel Başkanı H. Mies yoldaş başkanlıklarında, Politik Büro düzeyinde delegasyonlar katıldı.

Her iki parti, 1976 Haziranında Berlin'de yapılan Avrupa Komünist ve İşçi Partilerinin Konferans kararlarını bir kez daha doğruladılar ve Konferansın belirlediği ödevlerin gerçekleşmesi için katkıda bulunma kararlarını açıkladılar. Her iki parti proletarya enternasyonalizmi, Marks, Engels ve Lenin'in yüce fikirleri temelinde, eşit ve bağımsız partiler olarak, barış, ilerici toplumsal dönüşümler ve sosyalizm için savaşta yoldaşça işbirliği ve dayanışmalarını güçlendireceklerdir.

TKP ve DKP delegasyonları, silâhsızlanma, Helsinki kararlarının yaşama geçirilmesi ve Belgrad Konferansının başarıyla geçmesi konularında ortak görüşlerini belirttiler, Kıbrıs ve Orta Doğu sorunlarına da değindiler.

Her iki parti, ayrı biçim ve boyutlarda olsa da her iki ülkede kapitalizmin bunalımına özgü üretim düşüklüğü, enflâsyon, fiyat artışı ve işsizlik olgularının varlığını belirttiler. Her iki parti, bunalımdan geniş halk yığınlarının çıkarlarına uygun olan demokratik bir çıkış yolu açmak için savaşırlar.

TKP ve DKP tüm dünyada baskı altında olan, zindanlarda yatan komünistler ve diğer anti-emperyalist güçlerle, Şili halkıyla, Angola, Mozambik halklarıyla dayanışmalarını belirtirler.

Her iki parti, sosyalist ülkelerin ve en başta Sovyetler Birliği'nin barış ve toplumsal ilerleme savaşımındaki seçkin rolünü önemle belirttiler. Anti-komünizmin ve anti-Sovyetizmin amaçlarını açığa vurdular, SSCB ve öteki sosyalist ülkelerle kendi ülkeleri arasında iyi ilişkiler kurulmasını savundular. Her iki parti Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 60'ıncı yılı dolayısıyle bu anlayışla atılımlara girişiyor.

«TKP, Federal Almanya'da emekçilerin çıkarları için yürüttüğü savaşta DKP ile dayanışmasını duyurur. Federal Almanya'da komünistlerin ve diğer ilerici güçlerin uğradığı her türlü baskıya, farklı davranışa, anti-demokratik meslek yasağı politikasına karşı çıkar.»

«DKP, 55 yıldan beri yasak olan, bugün Avrupa'da yasak tek komünist partisi kalan Türkiye Komünist Partisi'nin yasal haklarına kavuşmasını kesinlikle savunur. DKP, Türkiye'deki faşist terörü protesto eder, tüm ilerici ve demokratik güçlerle dayanışmasını duyurur. DKP, TKP ile, Türkiye'de demokratik hakların gerçekleşmesinin Avrupa kıtasında güvenlik ve ilerleme açısından büyük önem taşıdığı görüşünü paylaşıyor. DKP, Federal Almanya'da haklı istemleri için savaşan Türkiyeli işçilerle omuz omuza dayanışma içinde olduğunu belirtir.»

«TKP ve DKP, F. Almanya'daki Türkiyeli işçilere seslenir, onları Alman işçi arkadaşlarıyla birlikte ortak sosyal ve demokratik hakları için savaşa çağırır.»

«TKP ve DKP, aralarındaki kardeşçe işbirliğini daha da geliştirmek için anlaşmaya vardılar.»

«Unsere Zeit»a demeç
(özet)

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, Alman Komünist Partisi Merkez Komitesi organı «Unsere Zeit» gazetesinin sorularını yanıtladı.

Egemen güçlerin TKP'nin seçimlere katılmasına engel olduğu koşullarda seçimlerin özgür sayılıp sayılmıyacağı sorusunu yanıtlıyan İ. Bilen yoldaş, «seçimlerin, burjuva parlamenterizm ölçülerine göre bile demokratik ve özgür olduğunun söylenemiyeceğini ... buna karşın «TKP'nin aday göstermemekle beraber seçim plâtformuyle, parti örgütleriyle seçim kampanyasına, seçimlere aktif bir biçimde katıldığını» belirterek, TKP'nin seçim plâtformunun özü üzerinde duruyor.

«Gerici-faşist karması Demirel hükümeti, 26 aylık varlığı süresince halkın anayasal demokratik haklarını daha da budadı, egemenliğini kanlı, faşist yöntemlerle yürüttü. Bu yöntemlerin doruk noktası 1 Mayıs saldırısı oldu ... Saldırıyı CİA, MİT, faşist komandolar ve Maocular birlikte yürüttü ... Saldırının amaçlarından biri, işçi sınıfını yıldırmak, onu seçim savaşının dışına atmak, seçimlerde sandık başına gitmekten alıkoymaktı. Öteki amacı, ulusal burjuvazinin ilerici kolunu, onun seçimlere katılan partisini paralize etmekti» diyor. Ve hükümeti oluşturan gerici işbirlikçi burjuvazinin başvurduğu özdeksel araç ve yöntemlere işaret ediyor.

İ. Bilen yoldaş, seçim sonuçlarıyle ilgili soruyu yanıtlarken: «Halkımız, yabancı boyunduruğunu kırmak, NATO köleliğinden, Amerikan emperyalizminin Batı Alman tekellerinin ezgisinden, yağmasından kurtulmak istiyor. İşçi sınıfının, geniş emekçi yığınların bu istemlerini TKP dile getirdi, bu savaşı aktif bir şekilde yürüttü, yürütüyor ... Seçmenler TKP'nin sesine, çağrısına kulak verdi» diyor. Daha sonra İ. Bilen yoldaş, seçim sonrası Meclis aritmetiği üzerinde bilgi veriyor ve bu durumda Meclise giren hiçbir partinin tek başına duragan bir hükümet kuramıyacağını, fakat büyük partilerin ödünler vererek küçük partilerle anlaşmaya varmaları olasılığını belirtiyor.

Komünistlerin ve demokratik güçlerin önünde duran en önemli sorunlar ve ödevler sorusunu ise İ. Bilen yoldaş özette şöyle yanıtlıyor: «Komünistlerin ve tüm ilerici güçlerin bugün önünde duran en önemli ödev, göreceli de olsa, seçimlerde elde edilen başarıyı sağlama bağlamak, bunu ileriyle doğru bir adım atabilmek için kullanmaktır. TKP, seçimlerde emekçi seçmen yığınlarının dayanışmasını sağlama yolunda savaştı. Kazanımları elde tutmanın garantisi bu savaşı sürdürmektir. İşçi sınıfının birliğini sağlamak, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem birliğini oluşturmaktır. Bu eylem birliği Türkiye Komünist Partisinin ulusal bağımsızlık için, ileri, demokratik bir düzen için yürüttüğü savaşın köşe taşlarından biridir. Bunu başarabilmek için TKP'nin sürekli güçlenmesi, fabrikalarda, yığınlar arasında, köyde-kentte örgütlenmesi zorunluktur. Partimiz bunu yapıyor. Faşizme tırmanma tehlikesi seçimlerden sonra geçmiş değildir. Demirel takımının, faşist Türkeş'in bu heveslerini kursaklarında bırakma olanağı, ancak parlamento içinde CHP'lilerin, parlamento dışında işçi sınıfının, geniş halk yığınlarının aktif savaşıyla gerçekleştirilebilir. Savaş bitmiş değildir.»

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, doğumunun 65. yıldönümü nedeniyle Macar Sosyalist İşçi Partisi MK. Birinci Sekreteri Yanoş Kadar yoldaşa TKP adına bir kutlama telgrafı göndermiştir.